

3. पच् und पच्चे (०ति) und पच्चेते (३ति) verdeutlichen Duर्तुप् ६,
14. पच्चयति weiter ausführen 32, 108.

— प्र. प्रपञ्चयति s. u. प्रपञ्चय, da es ein denom. von प्रपञ्च ist.

पच् (von 1. पच्) 1) adj. kochend, backend, bratend (trans.). P. 3, 1, 134.
2, 33. fgg. Vop. 26, 55. Vgl. ग्रल्पयं०, इष्टिं०, तिं०, खारिं०, द्वायां०, नवं०,
मितं०, प्रस्थं०. — 2) f. आ nom. act. Vop. 26, 192. = पाक AK. 3, 3, 8.
WILSON führt auch ein m. an; vgl. डुष्पच् (von पच् oder पचा) schwer zu
verdauen.

पचक adj. = पच् CKDa. Wils.

पचते (von 1. पच्) Unādis. 3, 110. adj. gekocht, gar: पुरोऽठः Rv. 3, 28,
2, n. so v. a. पक्ति gekochte Speise Nir. 6, 16. मुषायदिल्लुः पचतम् Rv. 4,
61, 7. चोनो दधिष्ठ पचतोत सोमैम् 10, 116, 8. VS. 21, 60, 23, 13. Čāñku. Ba.
8, 21, 4. m. Feuer Ućival. außerdem die Sonne und N. Indra's Un-
dik. im CKDa.

पचतभृत्ता (पचत् und भृत्ता, 2te Personen pl. imper. von पच् und भृ-
त्ता) 1. ein beständiges Kochen und Braten gaṇa मधूरव्यंसकारि zu P.
2, 1, 72.

पचत्पुट (पचत्, partic. von 1. पच्, + पुट) m. *Hibiscus phoeniceus* Lin.
(सूर्यमणिवृत्) Čabdač. im CKDa.

पचत्पृष्ठ adj. = पचत् gekocht, gar: पुरोऽठाशम् Rv. 3, 32, 2.

पचन (von 1. पच्) 1) adj. kochend, bratend; s. एणी०, अन्वारूप०. —
2) m. Feuer Čabdač. im CKDa. Siddh. K. 230, a, 6. — 3) f. आ das Reif-
werden MADUJAM. 40. — 4) इ der wilde Citroenbaum (वनवीजपूरक)
Rāgān. im CKDa. — 5) n. a) proparox. Mittel zum Kochen, Feuerung,
Kochgeräthe: ये चावते पचने संभरति Rv. 1, 162, 6. पचनमवधाय महावी-
रमवद्धाति Čat. Br. 14, 1, 2, 21. 6, 5, 48, 3, 4. पिष्ट० Pfanne zum Rösten
des Mehls Suçr. 2, 138, 1. — b) das Kochen, Braten Suçr. 1, 31, 13. 131,
13. — c) das zur-Reise-Bringen Bułg. P. 3, 26, 40. — d) das Garwerden:
बद्राणामपचनं चकार विवृथाधिपः MBh. 9, 2780.

पचनिक (von पचन) Pfunne Vjutp. 209.

पचपच (von 1. पच् mit Redupl.) adj. unter den Beiww. von Čiva MBa.
12, 10372. wohl stets kochend, zur Reise bringend.

पचप्रकूटा f. gaṇa मधूरव्यंसकारि zu P. 2, 1, 72. पच ist 2. sing. imper.
von पच्. प्रकूट ist wohl प्र vorstehend + कूट Scheitel u. s. w.

पचंपचा f. *Curcuma aromaticata* Salisb. oder *C. xanthorrhiza* AK. 2, 4,
2, 20. RATNAM. 89. Nach COLEBR. und LOIS. auch पचंचाचा. Offenbar eine
reduplic. Form von 1. पच्.

पचलवणा (पच, 2. sg. imperat. von 1. पच्, + लवणा) f. ein beständiges
Kochen von Salz gaṇa मधूरव्यंसकारि zu P. 2, 1, 72.

पचव s. कार०.

पचान partic. praes. med. von 1. पच्; s. u. पच् und vgl. किंचचान.

पैचि (von 1. पच्) m. Feuer Ućival. zu Unādis. 4, 117. Trik. 1, 1, 67.
Nach SAṄKSHIPTAS. im CKDa. auch das Kochen u. s. w.

पचिति AK. 2, 7, 34 bei COLEBR. und LOIS. fälschlich vom vorhergehenden
Worte getrennt, da अपचिति gemeint ist.

पचेतिम (von 1. पच्) oxyt. Unādis. 4, 37. parox. P. 3, 1, 96, Vārtt. 1)
adj. schnell gar werden, schnell reisend P. 3, 1, 96, Vārtt., Sch. Vop.
26, 24. KULL. zu M. 4, 172. — 2) m. a) *Phaseolus Mungo* Lin. oder eine

verwandte Bohnenart Nīca. Pr. — b) Feuer. — c) die Sonne Ućival.

पचेतुक (wie eben) m. Koch CKDa. und Wils. nach Trik. 2, 9, 6. Die
gedr. Ausg. hat प्रचेतुक.

पचक्कृद् (पद् + शब्द) m. das Geräusch der Fussritte P. 6, 3, 56.

पचक्स् (von पद् = पाद) adv. Pāda weise, in Hemisticthen (vgl. अधर्च-
शम्, स्कृक्स्) P. 6, 3, 53. पचको इनूद्यः प्रातरनुवाकः Ait. Br. 2, 18. 3, 11.
31. 6, 2. Čat. Br. 4, 3, 2, 6. 44, 3, 4, 13. Pāta. Gāṇj. 2, 3. Kūānd. Up. 5, 2, 7.
त्रिं० in je drei Hemisticthen Čāñku. Ča. 11, 14, 14. 12, 11, 6.

पच्छौच (पद् + शौच) n. Reinigung der Füsse: कृतं Āc. Gāṇj. 4, 7.

पच्य (von 1. पच्) adj. reisend (intrans.); s. कृष्ट० und vgl. पाक्य.

पञ्ज mit अप in der intens. Form in der Stelle: अप् योरिन्द्रः पापं आ
मर्तो न शश्रमाणो विशेवान् Rv. 10, 103, 3. viell. zurückweichen.

पञ्ज (पद् + ज) m. ein Čūdra (der aus Brahman's Füssen Entstan-
dene) H. 894. HALĀ. 2, 434.

पञ्जटिका f. 1) ein best. Metrum Kūāndom. 161 (bei Brockhaus). Hier-
ber oder zu 2 तारा० Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 94, a, 45. — 2)
ein kleines Glöckchen (nach dem Schol.) Kūāndom. 161. CKDa. Suppl.

पञ्जि० 1) adj. f. आ etwa wohlbeleibt, stattlich, feist, derb (vgl. πηγος);
nach den Erklä. begüttert, reich an Lebensmitteln, kräftig: ये पापा भद्र-
मूपशीवति पञ्जः Rv. 4, 190, 5. आस्थापयत युवतिं युवानः प्रभे निमिश्या
विद्येषु पञ्जाम् 167, 6. युक्तो हृ यद्वा तैत्याय पेरुर्व मध्ये अर्णसौ धायि० प-
ञ्जः 158, 3. य: शंसते स्तुवते धायि० पञ्ज इन्द्रज्येष्ठा अस्मौ श्रवतु देवा॑: die
Götter mit Indra an der Spitze, der zu Gunsten des Anruferen und
Lobenden sich feist macht (oder feist d. h. kräftig ist), mögen uns gnädig
dig sein 8, 52, 12. der Soma heisst पञ्जाया गर्भः der Sohn der Feisten
(saftigen Soma-Pflanze) 9, 82, 4. — 10, 106, 7. — 2) m. N. pr.; nach
Sāj. eine Benennung der Āṅgiras, für welche die Worte पञ्जा वा अ-
ङ्गिरसः पञ्जामास्तपो इत्यत्पत्ति aus einem Čāṭjājanā-Buche angeführt
werden. Rv. 1, 31, 14. als Bein. Kakshivant's und seines Geschlechts,
welches zum Stamm des Āṅgiras gezählt wird, lässt es sich fassen in
den diesem R̄shi zugeschriebenen Liedern 1, 117, 10. 122, 7. 8. 126, 4. 5;
vgl. पञ्जिप. Eben so scheint Pañgra Sāman ein N. pr. zu sein: सूक्ष्मा
दशं गेनोम् । दुष्प्रायाम् साम्भे Rv. 8, 6, 47. स्तुषे पञ्जाय साम्भे 4, 17. Pa-
ञ्जा Vāśiṣṭha Ind. St. 233, b, 1. — 3) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,
222. Lāp. 7, 33, 4.

पञ्जेष्ठिन् (प० + लेहा०) adj. etwa feiste Opfer habend Nir. 8, 22 (=
प्रमूतयग Durga). Indra-Agni Rv. 6, 59, 4. Sāj.: प्रार्दितः प्रसिद्धो धो-
यो स्तोत्रं पोः; deren Anrufung bereitet ist.

पञ्जिय० m. Bein. des Kakshivant (vgl. u. पञ्ज 2.) Rv. 4, 116, 7. 117,
6. 120, 5.

पञ्ज s. 3. पच्.

पञ्चक (von पञ्चन्) 1) adj. aus Fünfen bestehend, = पञ्च परिमाणमस्य
P. 5, 1, 58, Sch. Rv. Prāt. 16, 10. गणा M. 2, 92. Sāmkujak. 24. वर्ग MBu.
15, 932. Suçr. 1, 143, 21. 158, 2. Kām. Nīti. 8, 37. 38. Bułg. P. 8, 16, 50.
Ind. St. 1, 88. दासात्त्वपञ्चकाः von fünfzehnerlei Art Mit. 267, 7. =
पञ्चशी वस्त्रं भूतिर्वास्य P. 5, 1, 56, Sch. °मासिकः der im Monat fünf erhält
P. 5, 4, 116, Vārtt. 4, Sch. देवदत्तः फँप्रोन्त नेहमेन P. 5, 1, 47, Vārtt.,
Sch. für fünf gekauft P. 5, 1, 22, Sch. पञ्चकं शतम् फँप्रोन्त म.